

OBSAH.

Seznam autorů a pramenů	Strana 7
-----------------------------------	-------------

I. ZMĚNA STÁTNÍHO ÚZEMÍ A PŘÍSLUŠNOST FYSICKÝCH OSOB.

1. Obrisy praxe států.

1. Státy s územím nabývají obyvatelstva	11
2. Postup při usurpaci území osvětluje starší právo francouzské, anglické	14
3. Smlouvy o cesi území určují změnu státní příslušnosti různým způsobem	20

2. Kolektivní naturalisace, pojem.

4. K. n. jako naturalisace vůbec jest vnitrostátní povahy	25
5. Pravomoc státu k. naturalisovati plyne z teritoriální kompetence státu	32
6. K. naturalisace při změně státního území plyne z téže kompetence	42
7. Ani tato k. naturalisace není mezinárodněprávní povahy, jak tvrdí rozšířený názor	49

3. Bydliště a vystěhování, opce.

8. Státy naturalisují nejčastěji obyvatele nového území, jak podrobně ukazuje právo francouzské, vznik americké příslušnosti	60
9. V tomto případě nenabývá tedy nové státní příslušnosti vystěhovalec, jak rovněž ukazuje právo francouzské, vznik americké státní příslušnosti	68
10. Mezi státní úprava vystěhování z území, na němž došlo ke změně suverenity, jest základní typ opce; její další pojmové znaky	79

II. VÝVOJ A OBSAH OPČNÍ KLAUSULE.

1. Klausule amnestijní a vznik opce.

11. Podle posavadních názorů opci vytvořil novodobý individualismus. Individuum ve středověku	86
12. Klausule amnestijní vede již ve středověku až k opci	90
13. Opce v Bordeaux r. 1451, není ve středověku ojedinelá	96

2. Jus emigracionis. — Kapitlace vojenských posádek.

14. V XVI. století dochází k opci též volbou náboženského vyznání 102
 15. Opce při kapitulaci vojenských posádek v XVI.-XVIII. století 106

3. Opce v mírových smlouvách v XVII. a XVIII. století.

16. Opce objevuje se v mnohých významných smlouvách mírových, i jiných smlouvách 109

4. Obsah opční klausule do konce XVIII. století.

17. Subjektem opčního práva jsou obyvatelé cedovaného území, příslušníci bývalého suveréna; stavovský duch opce . . . 116
 18. Opce provádí se skutečným a svobodným vystěhováním, jemuž často není určen směr 121
 19. Vystěhovalec nenabývá cesionářovy příslušnosti, případně zachovává si příslušnost původní; jeho status během opční lhůty 125
 20. Výjimečný význam optantova vystěhování. Jeho ochrana, předpisy o majetku 128

5. Velká revoluce francouzská a počátky opce podle původu.

21. V revoluční ideologii XVIII. století opce stává se právem sebeurčení individua; na přístě optují i jiné osoby nežli obyvatelé 137
 22. Francouzský zákon ze dne 14. X. 1814 řídí se výlučně principem původu 142
 23. Podle původu byla upravena belgická příslušnost r. 1831, a v Limburku (Lucembursku) r. 1839 150

6. Opce v mezinárodních smlouvách XIX. století (do mírové konference r. 1919—1920).

24. Případy opce podle bydliště, od 2. polovice XIX. století jsou mimo Evropu 156
 25. Případy opce podle bydliště a podle původu; a) systém turinský z r. 1860, b) frankfurtský z r. 1871, c) curyšský z r. 1859 . 159

7. Autoři a opce.

26. Pozvolný vývoj zájmu autorů o opci, obrat po r. 1871 . . . 175
 27. Správná úprava státní příslušnosti při změně státního území v názorech autorů 181
 28. Opce jako prostředek sebeurčení národa? Jest prostředkem ochrany menšinové 188

8. Obsah opční klausule XIX. století.

29. Subjektem opce jsou řádní obyvatelé daného území, osoby na něm narozené; způsobilost optantova, zvláštní skupiny optantů 194

	Strana
30. Opce provádí se v dané lhůtě a) skutečným vystěhováním se, b) vystěhováním se, prohlášením, c) pouze prohlášením . . .	201
31. Platná opce účinkuje na státní příslušnost optantovu různým způsobem, nejčastěji zachovává optantovi původní příslušnost. Opce nemá zpětných účinků	209
32. Ochrana opce, předpisy o optantově majetku	220
